

blev saa fort som mulig; jeg tror, den cerede sidste Taler sagde noget lignende. Jeg ser meget godt, at det efter Forslagets § 7 ikke behøver at være 6 Aar, inden Forandringen er gennemført, og jeg kan ogsaa godt forstaa, at det, hvad den første Periode angaar, hvor metrisk Maal og Vægt udelukkende skal benyttes ved al Beregning af Told og andre offentlige Afgifter, er nødvendigt at bestemme, at dette Tidspunkt skal fastsættes af Kongen, idet jo alle Foranstaltninger i saa Henseende skulle være truffene, forinden man kan benytte Systemet. Jeg tror nu ikke, at der vil medgaa 3 Aar hertil, men hvad jeg derimod ikke kan forstaa, er, hvorfor man derefter bestemmer, at der skal kunne hengaa endnu 3 Aar, inden metrisk Maal og Vægt indføres som obligatorisk. Jeg synes, at det var naturligere at sætte et bestemt Tidspunkt ind i Loven, saaledes at man f. Eks. sagde, at fra den 1ste Januar 1900 skulle vi alle sammen regne paa den Vis; vi begyndte saa det ny Aarhundrede med den europæiske Regne- maade, som vi efter min Mening snart bør komme ind paa. Det forekommer mig at være en lille Forbedring, som ikke griber stort ind i det foreliggende Forslag, og det vilde efter min Mening være et godt Tidspunkt til at tage fat paa Sagen. — Jeg skal ikke her komme ind paa Lovforslagets Affattelse. Jeg tror, at man kunde have affattet det noget simplere, og navnlig tror jeg, at § 3 kunde simplificeres noget, saaledes at man tog Enheden og sagde: denne Enhed betegnes paa den Maade, naar der multipliceres med 10, og paa den Maade, naar der divideres med 10; men det er vel et for sent Tidspunkt at røre derved. Jeg tror, som sagt, det kunde have været simplere, og det samme gælder §§ 8 og 9, men det tør jeg kun antyde, jeg tror ikke, at der er Lejlighed til i saa Henseende at forsøge Rettelser. Mere Betænkelse forekommer der mig i Realiteten at være ved Lovfor- slagets § 9, thi ved den sker der virkelig indgribende Ting. Naar man skal omsætte Fod etc. til det ny Maal og anvende dette ved Bestemmelsen af de paagældende Skatter, Afgifter osv., saa sker der reelle Skatte- forandringer. Der er den Ulempe ved den Maade, hvorpaa dette er gjort, at man ved disse fremtidige Anvendelser bliver nødt til at slæbe det nuværende Maal- og Vægt- system med sig, og det var lykkeligere, hvis det var muligt, at man kunde komme til noget lignende, som man gjorde ved Stempel- væsenet i 1875, da man ved lgl. Anordning gav en ny Stempelregel, som medførte Af- skaffelsen af alle de gamle Priser paa Stempel-

papir og satte de ny Priser i Kroner og Dre. Det er imidlertid et meget stort Ar- bejde saaledes at fastsætte Bestemmelse om Beregningen af Bygningsafgifter og Told efter Meter, Gram etc.; jeg tør ikke sige, om det kunde gøres, men jeg er sikker paa, at det vilde være en stor Støtte for Refor- mens hurtige Gennemførelse.

Den væsentligste Bemærkning, jeg ønsker at gøre, skal jeg knytte til Lovforslagets § 6, som begynder med at bestemme, at „Su- steringen af Maal og Vægtbestand beshyres fremdeles af Kjøbenhavns Magistrat under Tilsyn af Indenrigsministeren“. Jeg vilde meget ønske, at jeg kunde vække Tingets Stemning og Regeringens Velvilje for, at der i Stedet for bestemtes, at Justeringen fremtidig skulde beshyres af en af Kongen ansat Justermester under Tilsyn af Inden- rigsministeren. Jeg lægger Vægt derpaa, fordi der, som allerede er sagt, er store Ar- bejder at udføre ved denne Lovs Gennem- førelse; der skal tages fat med Energi og handles hele Landet over, og det forekommer mig underligt at lægge denne Børgning ind under en enkelt Bys Øvrigheds Haand. Det synes mig unaturligt og heller ikke at kunne gøres med den Kraft og Energi, hvormed det skal gøres og vil kunne gøres, naar Ministeriet har den øverste Ledelse, og har til Raadighed og Støtte en dertil ud- nævnt Embedsmand. Vi ere langt tilbage i Tiden komne ind paa dette System at fordele Justeringen over fem Steder her i Landet, nemlig i Kjøbenhavn, paa Fyn og i Sjælland. Først fra 1828 samlede det hele under Kjøbenhavns Magistrat. Der er ikke her Tale om nogen økonomisk Interesse; jeg gaar ud fra som givet, at Justeringen bør kunne belæse sig selv; der kan være store Udgifter derved, men Taksterne maa sættes saaledes, at man er rigeligt eller i alt Fald sømmeligt dækket for Udgifterne, man har haft, hvad enten det er Staten eller Kommunen, der skal staa for det. Det er ikke Pengespørgsmaalet, det drejer sig om, men det, det for mig drejer sig om, er at saa lagt Sagen over i den naturligste og mest energiske Haand; og der kan jeg ikke se andet, end at der er noget underligt i, at den enkelte Bys Øvrighed skal træde i Forhold til det øvrige Land, og at det er denne Bys Sag at gennemføre den. Ma- gistraten maatte staa i stadig Forbindelse med Indenrigsministeriet, og den maatte træde i Forhold til de andre Myndigheder i Landet, hvilket vilde være en meget under- lig Forretningssang. Dernæst forekommer det mig, at den øverste Embedsmand for Justervæsenet, Justermesteren, ikke blot